

האחרונים, כבר הספיק לעבור קורס קצינים והיה לסג"מ. הוא הצליח כל-כך בתפקיד הצנחן, עד שביקשו לשתפו גם בהסרת ה-סרט הישראלי המלחמה הראשון, גבעה 24 אינה עונה.

צה"ל נתן לו חופשה מיוחדת לצורך זה. הוא הופיע בסרט, לצידו של אריק לביא, שיחק את תפקיד החייל הנהרג על הגבעה. מהסרט חזר אריק ליחידות הצנחנים. מני היגותו, האינטליגנציה הטבעית שלו וכוחו המחשבה האנליטית שלו, קידמו אותו במהירות בסולם הפיקוד. הוא היה למפקד קורס סיור וקורס צלפים, נשלח להשתלמויות ממושכות בארצות הברית. במיבצע סיני היה מפקד פלוגה שצנחה במיתלה.

ב-1961 כבר היה מג"ד צנחנים. דרך מדר ריך בקורס פיקוד ומטה הגיע לתפקיד סגן-מפקד חטיבת צנחנים; ומשם נלקח, במלחמת ששת הימים, לתפקיד ראש אגף מיבצעים של פיקוד מרכז.

הוא נחשב לכישורן המבטיח של צה"ל ב-תחום התיכונן האסטרטגי. אחת התוכניות לכיבוש ירושלים המיוחסות (שלא בוצעה, אגב) היתה שלו. כישורו זה היה נוהג לנצל כדי למתוח את חבריו המפקדים. לעיתים תכופות היה משמיע באוזניהם תוכניות דימיוניות — מבלי שאלה יוכלו לנחש אם הוא מתכוון ברצינות או מהתל בהם.

היה לו כושר עבודה פאנטאסטי. בארבעת ימי הלוחמה, בגדה המערבית, לא ראו אותו ישן אפילו שעה אחת. הוא ניהל את ה-מלחמה מן המטה, לא רק להצטלם במקומות הכבושים.

לאחר המלחמה היה ברור כי מקומו מוב-טח בצמרת הפיקוד העיוני של צה"ל. אך אריק רצה את כל ההצעות. לקצין הצעיר, אב לשלושה ילדים, היה משהו שהציק לו ואכל אותו מבפנים.

למרות שכוכבו זהה, כקצין מטה מבריק, ולמרות שמתחילת דרכו היה שייך ליחידות הצנחנים, הוא לא השתתף בקרבות של ממש: בגלל תפקידי המטה וההדרכה שלו, הוא החמיץ את כל פעולות התגמול של ה-צנחנים. גם במלחמת ששת הימים לא נלחם בפועל.

הוא רצה להוכיח את עצמו כלוחם בשדה, כמפקד המסתער בראש חייליו וצועק "אח-רי" במקום לתכנן תוכניות במטה. הוא רצה לפקד על חטיבת צנחנים.

מבוקשו ניתן לו. הוא מונה למח"ט וזכה בדרגת אלוף-מישנה.

★ ★ ★

תעוזה בתירגולה

גם גדי מנלה רצה להוכיח את עצמו. בכך-קבוצת העובד הציוני, תליצחק, ש-

החזיתות בפיקוד המרכז, מעדכן את מפות המלחמה. אינני מעדכן את המפות. נהג אריק לומר, אני מעדכן את הכוחות על הת-קדמות הכוחות האחרים, היה מוסיף אריק ומחייך בפשטות.

תמונה אופיינית של אריק רגב (אז בדרגת סגן-אלוף) בימי מל-חמישית-הימים. בחדר המלחמה הוא מקבל דיווח טלפוני מכל

בחדר המלחמה

להעיר את פלוגתו ולהוציאה

לאימונים. מעולם לא התגורר במגורי הקצי-נים. כשהייליו ישנו באוהל-סיירים, היה הוא ישן בתוך שק-שינה צבאי, תחת כיפת השמיים.

כמדריך טירונים היה חייל למופת. ביצועיו הקרביים והדגמותיו זכו להערכה כללית. אבל הוא רצה בפעילות, לכן ביקש העברה לסיירת של הצנחנים. לאחר מכן עזב את הסיירת. חזר לגדוד נח"ל מוצנח.

אולם ערב המלחמה חזה, כי עיקר הפעיי-לות תהיה דווקא לסיירת. הוא הצטרף אליה, כסוראי. המציאות טפחה על פניו. חבריו בגדוד נלחמו. הוא היה ביחידה שנחתה ללא קרב בשארם אל-שייך.

מנלה לא יכול היה לסלוח לעצמו שבגלל תחזית בלתי-נכונה החמיץ את המלחמה. ימים שלמים היה יושב ומתכנן תוכניות ל-מיבצעים נועזים ודימיוניים, בהם יוכל להו-כית את עצמו.

כך, למשל, תכנן תוכנית אשר באמצעותה חשב לשחרר את שבויי-צה"ל שהוחזקו או בידי המצרים. "שרק יתנו לי לבצע אותה — ואני אראה לכולם מה אני מסוגל לעשות", היה נוהג לומר, "ולא איכפת לי אפילו ש-אהרג".

לאחר המלחמה פרש מהצבא, חזר לקי-בוצו. נראה היה שחלפה תקופת הפעילות הקרבית. הוא יצא לטיול לאירופה, לשלושה (המשך בעמוד 23)

משחק חייל שנהרג על הגבעה. בתמונה משמאל נראה אריק במוצב הפיקוד בעת פעולת כראמה. אריק מקבל דיווח בטלפון מהכוחות הלוחמים במקום, כשלידו עוזי נרקיס אלוף הפיקוד, ראש-הממשלה לוי אשכול, הרמטכ"ל חיים בר-לב והאלוף אריק שרון.

שתי התמונות המסמלות את הדרך שע-שה אריק רגב בצה"ל. בתמונה מימין נראה אריק בתמונה שצולמה בסרט, גבעה 24 אינה עונה. אריק (משמאל-בכוף גוב)